

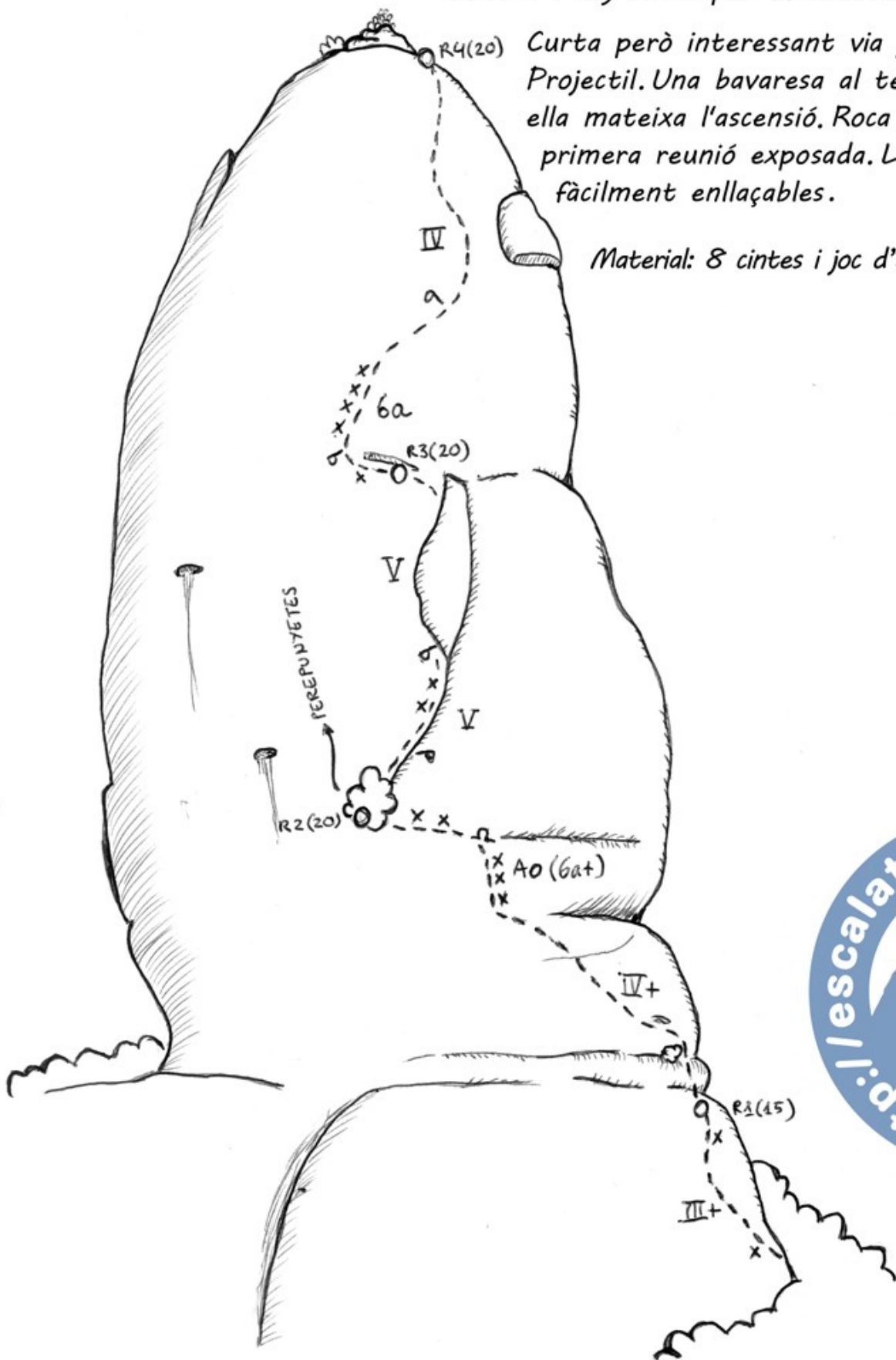
EL PROJECTIL

AUDET-HERRERO o SAME (MD) 75m

Oberta l'any 1975 per B. Audet i R. Herrero

Curta però interessant via per ascendir al cim del Projectil. Una bavaresa al tercer llarg justifica per ella mateixa l'ascensió. Roca variable; sortida de la primera reunió exposada. Llargs molt curts, fàcilment enllaçables.

Material: 8 cintes i joc d'aliens.

Amb un nom més que escaient el Projectil tanca el Serrat de les Barretines vers el nord. Agulla poc transitada però amb força ambient quan l'escalem, esdevé un dels millors miradors del Cavall, amb un cimall que convida a estar-nos-hi una estona, contemplant.

L'Agulla fou ascendida per primer cop l'any 1945 per l'Albert Zanini i en Francesc Farrés per la cara est. La Audet-Herrero evoluciona pel vessant contrari esdevenint una ascensió més interessant del que pugui semblar a priori. Hi destaca una preciosa bavaresa al tercer llarg, motiu més que suficient per apropar-nos a aquesta modesta atalaia.

- Via: Audet-Herrero o SAME
- Zona: Montserrat – Serra de les Lluernes
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Dificultat obligada: V/A0
- Llargària: 75 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Pràcticament equipada amb burins i claus. L'any 2012 es va fer una mínima restauració deixant-hi 5 long-lifes
- Material: 8 cintes exprés, alien groc i vermell
- Orientació: Oest
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Santa Cecília prenem el camí de l'Arrel direcció al Monestir. Un cop passada la canal dels Arítjols hem de prendre un corriol desdibuixat a mà dreta (fita) que puja directe pel bosc fins a peu de via. Aquest és al principi de la canal (burí visible).

La via:

Via curta però concentrada, com un bon brou. De la primera reunió hem sortit recte, amb roca trencada, bastant exposat; potser anant cap a la dreta i tornant es deu fer millor... La entrada a la segona reunió té un flanqueig curiós si més no. El tercer llarg és el més bonic, primer en diedre per de seguida enfilat una bavaresa que tot i ser curta és preciosa i es pot equipar al gust. Les tirades són curtes i fàcilment empalmables.

Descens:

Ràpel pel vessant nord-est. Un cop abaix prenem un corriol que ens mena al Camí de l'Arrel.

El que més m'ha agradat

- Tot i no ser curta és una via força variada, amb trams de placa diedre, bavaresa i artificial.
- Vistes sensacionals sobre el Cavall Bernat

